

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/62/2025
Identifikačné číslo spisu:	1119204319
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1119204319.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. J. R., narodeného XX. E. XXXX, Z.U., Ľ.. J. Č.. XX, proti žalovanému Mgr. Vladimírovi Cipárovi, Exekútorsky úrad, Bratislava, Mýtna 50, IČO: 36 060 577, zastúpenému advokátkou JUDr. Katarínou Kalabovou, Bratislava, Krasovského 13, o náhradu škody, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-9C/13/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. novembra 2024 sp. zn. 8Co/91/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 9C/13/2019-100 z 28. marca 2023 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody; žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.1. Právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 1, § 29 ods. 1, § 31 ods. 1 a ods. 4, § 48, § 196 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Poukázal na to, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 330 eur z dôvodu, že žalovaný mu v rámci výkonu exekučnej činnosti zablokoval motorové vozidlo, na ktorom v čase blokácie vypršala STK a EK. Žalobca tvrdil, že nakoľko podľa osvedčenia o evidencii vozidla nebol majiteľom vozidla, nemohol vykonať STK ani EK, v dôsledku čoho mu bola uložená pokuta spolu vo výške 330 eur, ktorú aj uhradil. Žalobca však nepreukázal, že škoda bola spôsobená žalovaným, ako aj nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi (ne)konaním žalovaného a vznikom škody, ktorej náhradu žiadal. Blokácia vozidla na dopravnom inšpektoráte bránila povinnému (žalobcovi) nakladať s vozidlom, avšak užívať ho mohol aj napriek blokácii. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca neuhradil STK lebo, ako sám uviedol, že sa rozhodol motorové vozidlo nepoužívať. Takisto bolo nesporným, že žalobca bol držiteľom osvedčenia o evidencii vozidla, pričom pokuty mu boli udelené ako

prevádzkovateľovi vozidla za nepodrobenie vozidla technickej kontrole, nie majiteľovi ako sa žalobca mylne domnieval, nakoľko prevádzkovateľ a majiteľ vozidla nemusia byť totožné subjekty. Na základe uvedeného súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalovaný za takto vzniknutú škodu nenesie zodpovednosť. Zároveň podotkol, že nepreukázal ani vznik škody. V časti nároku na náhradu škody vo výške 2 086,43 eura v konaní nebolo sporné, že proti žalobcovi boli vedené u žalovaného tri exekučné konania pod zn. EX 2343/2010, EX 2666/2010 a EX 5839/2012, každé z nich vedené na základe samostatného exekučného titulu a všetky boli ukončené. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný postupoval v rozsahu ustanovení Exekučného poriadku, keď ako súdny exekútor konal v zmysle poverenia Okresného súdu Bratislava V a po právoplatnosti rozhodnutia o námietkach žalobcu, vymáhal už len trovy konania, pretože oprávnený mu oznámil, že pohľadávka žalobcu bola uspokojená v dražbe. Žalovaný pri výkone exekúcie nespôsobil škodu žalobcovi a žalobca predloženými dôkazmi nepreukázal, že by mu vznikla škoda a že ju spôsobil žalovaný. Rovnako žalobca nepreukázal ani výšku tvrdenej vzniknutej škody ani príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorá mu podľa jeho tvrdenia vznikla, a konaním resp. nekonaním žalovaného. Na základe uvedených dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. novembra 2024 sp. zn. 8Co/91/2024 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie; žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Odvolací súd skonštatoval, že žalobcom uplatnené dôvody neboli podložené relevantnými argumentmi. Spôsob, akým bol v danom prípade posudzovaný spor pridelený zákonnej sudkyňi Mgr. Zuzane Belanovej v súvislosti s jej nástupom na súd prvej inštancie po rodičovskej dovolenke, nevybočuje z rámca rozvrhu práce tohto súdu platného v danom čase, resp. z rámca zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, najmä tých jeho ustanovení, ktoré sa týkajú spôsobu prideľovania vecí. Žalobca preto nedôvodne namietal, že išlo o účelovú zmenu zákonného sudcu a že si vec nezákonným spôsobom prisvojila sudkyňa Mgr. Belanová. Zo spisu nevyplývalo, že by konajúca sudkyňa nesprávnym jednostranným procesným postupom znemožnila žalobcovi realizáciu niektorého zákonného procesného práva a že by tak porušila povinnosť zabezpečiť stranám rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv. Konajúca sudkyňa poskytla žalobcovi na pojednávaní konanom dňa 28. marca 2023, dostatočný priestor na prezentovanie svojich tvrdení a dôkazných návrhov, umožnila mu reagovať k oboznámeným dokladom z pripojeného exekučného spisu, dokonca mu vysvetlila zmenu zákonného sudcu na základe dodatku k rozvrhu práce tvoriacom súčasť spisu. V kontexte uvedeného poznamenal, že námietka zaujatosti žalobcu nebola v odvolaní ničím konkretizovaná a jej opodstatnenosť obsah spisu, vrátane zvukovej nahrávky z pojednávania z 28. marca 2023 nepotvrdil. Odvolací súd nezistil žiadne žalobcom namietané úmyselné porušenie jeho procesných práv. Okolnosťami, ktoré by určitého sudcu zo zákona vylučovali z prejednávania a rozhodovania vecí, môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však iba subjektívna domnienka strany o možnej neobjektívnosti sudcu, ktorú namietajúci dostatočne nekonkretizuje, nepreukazuje a nedoloží (§ 49 CSP). Žalobcom tvrdené dôvody, z ktorých vyvodzoval zaujatosť a nestrannosť zákonnej sudkyne, boli v odvolaní prezentované len v podobe jeho domnienok založených výlučne na jeho vnútornom pociťovanom jeho subjektívnym vnímaním priebehu a výsledku konania. Z uvedených dôvodov preto odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca podaním z 25. marca 2025 dovolanie bez právneho zastúpenia.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolený súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) pri skúmaní podmienok dovolacieho konania zistil, že dovolanie žalobcu bolo podané oneskorene. Stručné odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP je uvedené v nasledujúcich bodoch.

5. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

6. Podľa § 438 ods. 1 CSP na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 121 ods. 1, ods. 3 a 4, ods. 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

8. Podľa § 447 písm. a) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu doručené súdom prvej inštancie dňa 21. decembra 2024 (doručenka v spise na č. l. 164). Zákonná dvojmesačná lehota uplynula v piatok dňa 21. februára 2025 (riadny pracovný deň), ktorý bol posledným dňom na podanie dovolania v zmysle § 427 v spojení s § 121 ods. 3 CSP. Dovolanie bolo podané na poštovú prepravu žalobcom dňa 26. marca 2025.

10. Na základe uvedeného dôvodu, dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu v súlade s § 447 písm. a) CSP ako oneskorene podané. Vzhľadom na rozhodnutie o podanom dovolaní z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, ani splnenie ďalších procesných podmienok dovolacieho konania neposudzoval.

11. Rozhodnutie o náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd v súlade s § 451 ods. 3 CSP neodôvodňuje.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.